

[Jørgen Gram.]

der maaske kan være nyttigt, at der ude omkring i Landet er visse Folk, der tror, at de, der sidder i Eksportudvalgene, tjener sig tykke og fede derved. Det mener man, og det har været med til at skabe en vis Mistillid til de forskellige Udvalg. Jeg vil derfor gerne gøre opmærksom paa, saaledes som det ogsaa er meddelt i de forskellige Oplysninger, der — hvad jeg ligesom det ærede Medlem Hr. Aage Fogh meget beklager — ikke alle har kunnet gøres tilgængelige for alle Rigsdagens Medlemmer, at samtlige Udvalgsmedlemmer, inklusive Formanden, ikke oppebærer noget som helst Honorar. De har altsaa Æren, men man kan nok sige: hvad er Æren uden Brød? I og for sig synes jeg, at det mægtige daglige Arbejde gennem mange Aar kunde have betinget nogen Godtgørelse for Tid og Kræfter, men her ser det ud til — i hvert Fald til Dato —, at den forrige og den nuværende Minister er lige fedtede.

Men jeg vil, som sagt, gøre opmærksom paa, at der for saa vidt slet ikke er nogen Grund til at fremsætte Beprojdelselser mod de forskellige Udvalg. De prøver paa at være Landbrugets Repræsentanter. Jeg vil i den Forbindelse gerne takke Ministeren, fordi han ligesom den foregaaende Landbrugsminister — og det vil jo sige saa længe disse Udvalg har eksisteret — har prøvet paa i saa høj Grad som muligt at lade de forskellige Udvalg og deres Mænd være medvirkende ved Eksportens Tilrettelæggelse og ved Handelstraktaternes Afslutning. Jeg vil bede om, at man i Fremtiden fortsætter med dette Forhold og om muligt paa visse Omraader udvikler det endnu mere.

Aage Fogh: I Anledning af den sidste Tale, det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram holdt, vil jeg i al Korthed bemærke, at den i og for sig er det mest slaaende Bevis paa, hvor godt tilfredse Eksportudvalgene er med sig selv. Det kender jeg fra Praksis, jeg har truffet det før, og det er ikke mærkeligt, det er saadan, men det er Faren ved det.

Naar det ærede Medlem siger, at det ikke er Andelsorganisationerne, der har den meste Eksport, skal jeg svare, at det har jeg heller ikke tænkt mig. De private har ogsaa deres Del, det er rigtigt, men de udpeges gennem de bestaaende Organisationer, og saa er det naturligt, om det i mange Tilfælde gaar saadan, at man siger: Hvad skal de unge Knægte her, vi andre kan ordne det! Det lukker Ungdommen og Initiativet ude, og det er netop det, der er

Faren, ærede Medlem. Derfor interesserede det mig at høre den Tale, der lige blev holdt.

Den højtærede Landbrugsminister sagde: Hvis min egen Organisation kom —. Ja, jeg er ganske vist Medlem af Husmandsforeningerne, men jeg er en Juletræshusmand, om jeg saa maa sige, jeg er ikke Sekretær i nogen Forening mere. Jeg staar her som Repræsentant for Det radikale Venstre, og jeg vil tro, at man inden for denne politiske Organisation er ganske enig med mig i den Linie, jeg her har været inde paa. Jeg er meget vel indforstaaet med, det skal jeg heller ikke lægge Skjul paa, at udmærkede Folk inden for den Organisation, hvor jeg arbejdede tidligere, maaske har den samme Indstilling, som det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram gav Udtryk for, ud fra samme gode Motiver. Det er, tror jeg, fordi disse udmærkede Folk misforstaar den Situation, vi er inde i paa dette Omraade.

Der er dernæst et Spørgsmaal, som der vel hverken er Tid eller Lejlighed til at gennemdrøfte nu. Den højtærede Landbrugsminister siger, at der kommer Folk, der vil sælge til Lande, hvor vi ikke kan faa Varer at købe. Jeg er ikke i Tvivl om, at det er saadan, men kan det overhovedet lade sig gøre at sælge til saadanne Lande? Hvis jeg vilde prøve paa at sælge til et Land, der ikke kan levere Varer til Gengæld, men tilbyder Valuta, der ikke kan omsættes andre Steder, hvad Fornøjelse vilde jeg saa have af at faa saadan Valuta til Gengæld for gode Varer? Hvis en Mand sælger her fra Danmark til et Land, der ikke kan levere Varer, men betaler i Valuta, der ikke kan omsættes internationalt, vil han vist kun sælge denne ene Gang — det vil jeg tro. Jeg vil i hvert Fald mene, at hvis jeg rejste ud med danske Tikronesedler og vilde prøve at købe for dem, vilde de vist i de Lande, med hvilke man ikke kan lave Handelsaftaler i Øjeblikket, blive sat til en lav Kurs. Det forekommer mig derfor, at det var en af de Ting, man med Interesse kunde drøfte, men Tiden og Lejligheden er ikke dertil netop i Dag.

Tholstrup: Jeg glæder mig over det Tilsgagn fra den højtærede Landbrugsminister, at han ikke vil følge i Forgængerens Hr. Bornings Fodspor paa Vej ned ad Økonomiens Skraaplan. Jeg vil imidlertid anbefale den højtærede Minister at holde godt Øje med, at denne Aand forplanter sig ned til de Kontorer, som udfører det daglige Arbejde. Landbruget producerer bedst i Frihed, og der er haardt Brug for at faa Friheden genindført i Land-